

DECRET 27/2004, de 20 de febrer, del Consell de la Generalitat, pel qual es declara Bé d'Interés Cultural, amb la categoria de Monument, l'església arxiprestal de Sant Jaume, de Vila-real. [2004/1912]

L'article 31.5 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat per la Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de patrimoni històric, artístic, monumental, arqueològic i científic. Així mateix, l'article 26.2 de Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, disposa que la declaració d'un Bé d'Interés Cultural (BIC) es farà per mitjà de decret del Consell de la Generalitat, a proposta de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, sense perjudi de les competències que l'article 6 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, reserva a l'administració General de l'Estat.

Per mitjà de Resolució de 26 d'agost de 1996, de la Direcció General de Patrimoni Artístic, de la llavors denominada Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, es va acordar tindre per incoat expedient per a la declaració de Bé d'Interés Cultural, amb la categoria de Monument, a favor de l'església arxiprestal de Sant Jaume, de Vila-real.

En la tramitació de l'expedient, i de conformitat amb el que estableix l'article 27.5 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, es van sol·licitar informes al Consell Valencià de Cultura i a la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles, havent-se demanat el parèixer favorable exprés d'esta última institució.

De conformitat amb el que disposa la legislació vigent, s'han omplert els tràmits establits en l'article 27 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, concedint tràmit d'audiència a l'Ajuntament de Vila-real i als propietaris de l'immoble, així com obrint, per mitjà de Resolució de 18 de novembre del 2003, de la Direcció General de Política Lingüística i Patrimoni Cultural Valencià, de bell nou, tràmit d'informació pública.

En virtut del que exposa i d'acord amb el que estableix la normativa referenciada, a proposta del conseller de Cultura, Educació i Esport i amb la deliberació prèvia del Consell de la Generalitat, en la reunió del dia 20 de febrer de 2004,

DECRETE

Article 1

Es declara Bé d'Interés Cultural, amb la categoria de Monument, l'església arxi-prestal de Sant Jaume, de Vila-real.

Article 2

L'entorn de protecció afectat per la declaració de Bé d'Interés Cultural (BIC), així com el seu règim de protecció, queda definit en els annexos I i II del present decret. La documentació complementària consta en l'expedient de la seua raó.

DISPOSICIO ADICIONAL

La present declaració s'inscriurà en la secció primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

DISPOSICIO FINAL

El present decret es publicarà en el *Boletín Oficial del Estado* i entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Valencia, 20 de febrer de 2004

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

El conseller de Cultura, Educació i Esport,
ESTEBAN GONZÁLEZ PONS

DECRETO 27/2004, de 20 de febrero, del Consell de la Generalitat, por el que se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, la Iglesia Arciprestal de San Jaime, de Villarreal. [2004/1912]

El artículo 31.5 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, aprobado por la Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio, establece la competencia exclusiva de la Generalitat en materia de patrimonio histórico, artístico, monumental, arqueológico y científico. Asimismo, el artículo 26.2 de Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, dispone que la declaración de un Bien de Interés Cultural (BIC) se hará mediante Decreto del Consell de la Generalitat, a propuesta de la Conselleria de Educación, Cultura y Deporte, sin perjuicio de las competencias que el artículo 6 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, reserva a la administración General del Estado.

Mediante Resolución de 26 de agosto de 1996, de la Dirección General de Patrimonio Artístico, de la entonces denominada Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, se acordó tener por incoado expediente para la declaración de Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, a favor de la Iglesia Arciprestal de San Jaime, de Villarreal.

En la tramitación del expediente, y de conformidad con lo establecido en el artículo 27.5 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, se solicitaron informes al Consell Valencià de Cultura i a la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos, habiéndose recabado el parecer favorable expreso de esta última institución.

De conformidad con lo dispuesto en la legislación vigente, se han cumplimentado los trámites establecidos en el artículo 27 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, concediendo trámite de audiencia al Ayuntamiento de Villarreal i a los propietarios del inmueble, así como abriendo, mediante Resolución de 18 de noviembre de 2003, de la Dirección General de Política Lingüística y Patrimonio Cultural Valenciano, nuevamente, trámite de información pública.

En virtud de lo expuesto y de acuerdo con lo establecido en la normativa referenciada, a propuesta del conseller de Cultura, Educación y Deporte i previa deliberación del Consell de la Generalitat, en la reunión del día 20 de febrero de 2004,

DECRETO

Artículo 1

Se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, la Iglesia Arciprestal de San Jaime, de Villarreal.

Artículo 2

El entorno de protección afectado por la declaración de Bien de Interés Cultural (BIC), así como el régimen de protección del mismo, queda definido en los anexos I i II del presente Decreto. La documentación complementaria obra en el expediente de su razón.

DISPOSICION ADICIONAL

La presente declaración se inscribirá en la Sección Primera del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano

DISPOSICION FINAL

El presente Decreto se publicará en el *Boletín Oficial del Estado* y entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Valencia, 20 de febrero de 2004

El presidente de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

El conseller de Cultura, Educación y Deporte,
ESTEBAN GONZÁLEZ PONS

ANNEX I

Dades sobre el bé objecte de la declaració

A. Descripció historicoartística

El projecte original i la direcció de la primera fase (1753) va ser de Joan J. Nadal (Belchite, 1690? - Vila-real?, 1763). La va continuar Cristóbal Ayora, que en 1775, amb informes de José Bueso i Tomás Gregori, la va revestir. En 1775 Antoni Gilabert i Lorenzo Lahoz van fer una vista de la cúpula. En 1777 Josep Vergara va supervisar els dissenys i els va aprovar. En 1779 és acabada l'obra. En 1784 la Reial Acadèmia de Sant Carles encarrega a Bartomeu Ribelles un pla de decoració de l'església. En 1785 Vicent Gascó va continuar l'obra de Ribelles i va traçar i va dirigir la capella de la Comunió.

El seu espai és conjunció de dos plantes: una centralitzada i una de saló. La central, amb tres exedres poligonals, forma l'absis i els braços de creuer i s'obri a l'espai columnari de tres naus de 22 m d'alçària, separades per huit pilars de secció quadrada i cimaci sobre capitell corinti, del qual arranquen quatre arcs faixons. La central és de volta de lluneta i les laterals d'aresta. En creuer s'eleva la cúpula sobre el tambor amb huit finestres d'arc rebaixat. La coberta de teula blava envernissada, conforma perfil ogival.

En l'absis hi ha quatre portes que conduïxen al transagrari, a la capella de la comunió i a la sagristia. La sagristia és rectangular, coberta per una cúpula oval, recolzada en mènsules de rocall. Damunt de la sagristia es troba l'aula capitular. La capella de la comunió és centralitzada, quadrada, i el seu absis forma un segment circular i es cobreix de volta estufada radial. Els pilars són d'orde corinti, fust afonat adossat en cantoneres i estil academicista. Dalt té doble fris i barana perimetral. L'altar és de marbre jaspiat. El retaule amb columnes corínties té frontó partit corb amb dos àngels adoradors. Entre estos, el baix relleu de l'Última Cena. La tela "Bocaport del Calvari" és de 1857. En les naus laterals, a través d'un arc mig punt, s'obrin huit capelles, de secció rectangular, que són obra, en la seua majoria, de 1849-1856, segons traces de J. Conca. En la nau lateral dreta estan les dedicades a sant Llorenç i la Mare de Déu dels Dolors, sant Pere i sant Miquel, la Divina Aurora, la Mare de Déu del Roser i el Crist jacent. En la nau esquerra: sant Antoni i sant Isidre, el Cor de Jesús i la Mare de Déu del Carme, la Puríssima i sant Pascual, sant Josep i la Sagrada Família. Tots els seus altars tenen escultures i talles de Josep Ortells, J.F. Fuster, Ponsoda, Amorós i Llorens Poy.

Els seus murs són de maçoneria i la fatxada principal que imita carreus, té rematada mixtilínia. La coberta és a dos aigües en la nau central i d'una vessant en les laterals, suportada per dos fileres de quatre pilastres cada una, amb capitell compost, damunt del qual té un entarimat que actua de cimaci. El pedestal, de 4 m. d'alt, és de marbre color beix. Té a més setze pilars adossats a la pared decorats amb superposició dels angles. L'altar major d'estil neoclàssic és obra de 1829-1832 atribuïda a Joan marzo. Damunt de l'àtic hi ha dos àngels que subjecten un medalló de corder sobre ara i inscripció "Haec Esta Lama Domus Dei". Adossats a dos columnes davant de l'altar, dos púlpits sobre balustrades de marbre. Al peu de la nau s'eleva el cor sobre arquitectura coríntia amb baldaquí d'entrada, de fusta amb plafons decorats amb figuració rococó. A l'exterior s'obrin quatre portalades. La principal, mixtilínia, amb va adovellat i motlurat. La porta i el reixat són obra de 1802. Dos pilars de fàbrica, amb un va mixtilini, caracteritzen l'accés de l'epístola. La de l'evangeli, amb dos columnes faixades i va adovellat. Està inacabat el seu segon cos, que haguera portat un edicle. La portada de la capella de la Comunió és de pedra plana té pilars toscans damunt amb fornícula i frontó triangular. La porta està coberta i decorada amb fulles de metall.

La torre del campanar és obra de 1682-1703, segons traçat d'Agustín Maiquez, i se situa a l'esquerra de la fatxada principal. S'unix a l'Arciprestal a mitjan segle XIX de forma forçada, trencant l'esveltesa original de la torre de 42 m d'alçada i 9 m de costat en la seua base. És de pedra tallada de Borriol i Benadresa amb un

ANEXO I

Datos sobre el bien objeto de la declaración

A. Descripción histórico-artística

El proyecto original y la dirección de la primera fase (1753) fue de Juan J. Nadal (Belchite, 1690? - Villarreal?, 1763). La continuó Cristóbal Ayora, que en 1775, con informes de José Bueso y Tomás Gregori, la revistió. En 1775 Antonio Gilabert y Lorenzo Lahoz, hicieron una visura de la cúpula. En 1777 José Vergara supervisó diseños y los aprobó. En 1779 es terminada la obra. En 1784 la Real Academia de San Carlos encarga a Bartolomé Ribelles un plan de decoración de la iglesia. En 1785 Vicente Gascó continuó la obra de Ribelles y trazó y dirigió la Capilla de la Comunió.

Su espacio es conjunción de dos plantas: una centralizada y una de salón. La central, con tres exedras poligonales, forma el ábside y brazos de crucero y se abre al espacio columnario de tres naves de 22 m. de altura, separadas por ocho pilares de sección cuadrada y cimacio sobre capitel corintio, del cual arrancan cuatro arcos fajones. La central es de bóveda de luneta y las laterales de arista. En crucero se eleva la cúpula sobre el tambor con ocho ventanales de arco rebajado. La cubierta de teja azul barnizada, conforma perfil ogival.

En el ábside hay cuatro puertas que conducen al transagrario, a la capilla de la comunió y a la sacristía. La sacristía es rectangular, cubierta por una cúpula oval, apoyada en ménsulas de rocalla. Encima de la sacristía se encuentra el aula capitular. La capilla de la comunió es centralizada, cuadrada, y su ábside forma segmento circular y se cubre de bóveda ahuecada radial. Los pilares son de orden corintio, fuste hundido adosado en cantoneras y estilo academicista. Arriba tiene doble friso y barandilla perimetral. El altar es de mármol jaspeado. El retablo con columnas corintias tiene frontón partido curvo con dos ángeles adoradores. Entre ellos, bajorrelieve de la última Cena. El lienzo "Bocaporte del Calvario" es de 1857. En las naves laterales, a través de un arco medio punto, se abren ocho capillas, de sección rectangular, que son obra, en su mayoría, de 1849-1856, según trazas de J. Cuenca. En la nave lateral derecha las dedicadas a San Lorenzo y Virgen de los Dolores, San Pedro y San Miguel, La Divina Aurora, Virgen del Rosario y Cristo yacente. En la nave izquierda: San Antonio y San Isidro, Corazón de Jesús y Virgen del Carmen, La Purísima y San Pascual, San José y la Sagrada Familia. Todos sus altares tienen esculturas y tallas de José Ortells, J.F. Fuster, Ponsoda, Amorós y Llorens Poy.

Sus muros son de mampostería y la fachada principal que imita sillares tiene remate mixtilíneo. La cubierta es a dos aguas en la nave central y de cobertizo en las laterales, soportada por dos hileras de cuatro pilastras cada una, con capitel compuesto, encima del cual tiene un entarimado que actúa de cimacio. El pedestal, de 4 m. de alto, es de mármol color beige. Cuenta además con dieciséis pilares adosados a la pared decorados con superposición de los ángulos. El altar mayor de estilo neoclásico es obra de 1829-1832 atribuïda a Joan marzo. Encima del ático hay dos ángeles que sujetan un medallón de cordero sobre ara e inscripción "Haec Esta Lama Domus Dei". Adosados a dos columnas ante el altar, dos púlpitos sobre balustradas de mármol. Al pie de la nave se eleva el coro sobre arquitectura corintia con baldaquino de entrada de madera con plafones decorados con figuración rococó. Al exterior se abren cuatro portaladas. La principal, mixtilínea, con vano adintelado y moldurado. La puerta y cancela son obra de 1802. Dos pilares de fàbrica, con un vano mixtilíneo, caracterizan el acceso de la epístola. La del evangelio, con dos columnas fajadas y vano adintelado. Inacabado su segundo cuerpo, hubiese llevado un edículo. La portada de la capilla de la Comunió de piedra plana tiene pilares toscanos encima con hornacina y frontón triangular. La puerta está cubierta y decorada con hojas de metal.

La torre del campanario es obra de 1682-1703, según traza de Agustín Maiquez a la izquierda de la fachada principal. Se une a la Arciprestal a mediados del siglo XIX de forma forzada, rompiendo la esbeltez original de la torre de 42 m. de altura y 9 m. de lado en su base. Es de piedra tallada de Borriol y Benadresa con un primer

primer cos quadrangular fins a la primera cornisa, i en angles de les cantoneres quatre piràmides; segon cos octogonal i cornisa fins a la seua coronació. En el seu interior hi ha quatre habitacions, una per al rellotge. La fatxada principal es completa amb una placeta en U, tancada amb una reixa de 1924.

B. Parts integrants, pertinences i accessoris

1. Parts integrants:

1.a) Pintures Murals de la capella de la Comunió, atribuïbles al taller de Josep Vergara, i realitzades entre 1788 i 1794:

– Quatre frescos academicistes representant els evangelistes amb els seus símbols antropomòrfics: Sant Marc amb el lleó (0009), Sant Mateu amb l'àngel (12.06.135-002-0010), Sant Lluç amb el bou (0011) i Sant Joan amb l'àguila (12.06.135-002-0012).

– Fresc academicista representant el Sacrifici d'Isaac (12.06.135-002-0013).

– Fresc academicista representant el Triomf de l'Eucaristia (12.06.135-002-0014).

1.b) Pintures murals de les petxines del Creuer, atribuïbles al taller de Josep Vergara, i realitzades entre 1788 i 1794:

– Fresc academicista representant el martiri de Sant Jaume (12.06.135-002-000165.01).

– Fresc academicista representant la captura i juí de Sant Jaume (12.06.135-002-000165.02).

– Fresc academicista representant un miracle de Sant Jaume (12.06.135-002-000165.03).

– Fresc academicista representant un miracle de Sant Jaume (12.06.135-002-000165.04).

1.c) Pintura de cavallet en la capella de la Comunió:

– Llenç bocaporta del retaule amb Crist entre la Dolorosa, sant Joan evangelista i la Magdalena (12.06.135-002-0001). Anònim. Primer terç del segle XIX.

1.d) Pintura de cavallet en les testeres de les naus laterals. De Vicent Castell Maiques:

– Llenç representant l'elevació del Santíssim (12.06.135-002-0038).

– Llenç representant Àngels ofrenant roses al Santíssim (12.06.135-002-0039).

1.e) Pintura de mural en les testeres de les naus laterals. De Vicent Castell Maiques:

– Pintura mural representant el Bateig de Jesucrist (12.06.135-002-0063).

– Pintura mural representant la Presentació del Xiquet Jesús en el Temple (12.06.135-002-0064).

– Pintura mural representant la Resurrecció de Jesucrist (12.06.135-002-0065).

– Pintura mural representant Jesús demana aigua a la samaritana (12.06.135-002-0066).

1.f) En la capella baptismal:

– Pila baptismal, marbre, c. 1840 (12.06.135-002-00061).

1.g) En la portada dels peus:

– Reixat barroc, de fusta, c. 1790.

1.h) En la sagristia:

– Cadiratge de cor, del segle XVIII (hi queden 6 seients) (12.06.135-002-0120).

– Aiguamans, del segle XVII. (12.06.135-002-0113).

1.i) En la nau:

– Òrgan barroc, c. 1724, de Nicolau Salanova.

– Òrgan 1931, de A. Amenzua.

– Púlpit 1790 (12.06.135-002-0263).

1.j) En l'exterior:

– Reixat modernista c. 1910, taller d'Abad, Terol (12.06.135-002-0156).

– Simbolet o campana de senyals amb la seua instal·lació tradicional – Ubicada sobre la coberta – Segle XIX.

– Campana "Àngel Custodi" – Autor anònim – 1808 – Diàmetre 55 cm. – Pes aproximat 96 quilos – Epigrafià "L'Àngel Custodi Febrer 1808" –.

– Rellotge mecànic monumental – Autor desconegut – Data de fabricació 1902.

cuerpo cuadrangular hasta la primera cornisa, y en ángulos de las cantoneras cuatro piràmides; segundo cuerpo octogonal y cornisa hasta su coronación. En su interior cuatro habitaciones, una para el reloj. La fachada principal se completa con placeta en U, cerrada con verja de 1924.

B. Partes integrantes pertenencias y accesorios

1. Partes integrantes:

1.a) Pinturas Murales de la Capilla de la Comunió, atribuibles al Taller de José Vergara, y realizadas entre 1788 y 1794:

– Cuatro frescos academicistas representando los evangelistas con sus símbolos antropomórficos: San Marcos con el león (0009), San Mateo con el ángel (12.06.135-002-0010), San Lucas con el toro (0011), y San Juan con el águila (12.06.135-002-0012).

– Fresco academicista representando el Sacrificio de Isaac (12.06.135-002-0013).

– Fresco academicista representando el Triunfo de la Eucaristia (12.06.135-002-0014).

1.b) Pinturas murales de las pechinas del Crucero, atribuibles al Taller de José Vergara, y realizadas entre 1788 y 1794:

– Fresco academicista representando el martirio de San Jaime (12.06.135-002-000165.01).

– Fresco academicista representando el prendimiento y juicio de San Jaime (12.06.135-002-000165.02).

– Fresco academicista representando un Milagro de San Jaime (12.06.135-002-000165.03).

– Fresco academicista representando un Milagro de San Jaime (12.06.135-002-000165.04).

1.c) Pintura de caballete en la Capilla de la Comunió:

– Lienzo bocapuerta del retablo con Cristo entre la Dolorosa, San Juan Evangelista y la Magdalena (12.06.135-002-0001). Anónimo. Primer tercio del siglo XIX.

1.d) Pintura de caballete en los testeros de las naus laterales. De Vicente Castell Maiques:

– Lienzo representando La elevación del Santísimo (12.06.135-002-0038).

– Lienzo representando Ángeles ofrendando rosas al Santísimo (12.06.135-002-0039).

1.e) Pintura de mural en los testeros de las naus laterales. De Vicente Castell Maiques:

– Pintura mural representando Bautizo de Jesucristo (12.06.135-002-0063).

– Pintura mural representando Presentación del Niño Jesús en el Templo (12.06.135-002-0064).

– Pintura mural representando Resurrección de Jesucristo (12.06.135-002-0065).

– Pintura mural representando Jesús pide agua a la samaritana (12.06.135-002-0066).

1.f) En la Capilla bautismal:

– Pila Bautismal, mármol, c. 1840 (12.06.135-002-00061).

1.g) En la portada de los pies:

– Cancela Barroca, de madera, c. 1790.

1.h) En la Sacristía:

– Sillería de Coro, siglo XVIII (quedan 6 asientos) (12.06.135-002-0120).

– Aguamanil, siglo XVII. (12.06.135-002-0113).

1.i) En la Nave:

– Órgano Barroco, c. 1724, de Nicolau Salanova.

– Órgano 1931, de A. Amenzua.

– Púlpito 1790 (12.06.135-002-0263).

1.j) En el exterior:

– Cancela Modernista c. 1910, Taller de Abad, Teruel (12.06.135-002-0156).

– "Simbolet" o campana de señales con su instalación tradicional – Ubicada sobre la cubierta – Siglo XIX.

– Campana "Àngel Custodi" – Autor Anónimo – 1808 – Diámetro 55 cm. – Peso aproximado 96 kilos – Epigrafià "El Angel Custodio febrer 1808" –.

– Reloj mecánico monumental – Autor desconocido – Fecha de fabricación 1902.

2. Pertinences i accessoris:

2.a) Escultures:

– En la capella de la Comunió, el Retaule del Santíssim –ara de la Mare de Déu de Gràcia– disseny de Vicent Gascó en jaspi i marbres de colors. Presenta dos àngels corporis orant sobre els frontons partits i un Sant Sopar en baix relleu en l'àtic. (12.06.135-002-0008.00), del segon terç del segle XIX. Així mateix els emblemes escultòrics de: Corder Pasqual, Pelicà Eucarístic i Xanglot de Raïm.

– En la capella de la Immaculada, en la fornícula de l'àtic hi ha una imatge de Santa Bàrbara (12.06.135-002-0080.02), del primer terç del segle XVIII.

– En el cor, anagrama de Jesús entre àngels, talla i pa d'or, c. 1795.

– En el retaule de Sant Llorenç, àngel amb atributs del martiri, c. 1870. (12.06.135-002-0055.02).

– En el retaule de Sant Josep, l'emblema escultòric representant al sant objecte d'advocació.

– El retaule Major de Sant Jaume, atribuït a Joan marzo, 1829-1832, marbres de colors i jaspis.

– En el retaule de la Mare de Déu del Roser, l'emblema escultòric que representa l'Esperit Sant.

– En la sala primera del Museu, Crist de la Confraria de la Puríssima Sang, c. 1640 (12.06.135-002-0183).

– Sagrari c. 1798 de marbre, bronze i pa d'or de 14'00 x 6'00 x 1'60.

2.b) Pintura sobre tauler, en la sagristia:

2.b).1. Retaule del Salvador, de Pablo de San Leocadio:

– Taula de l'Anunciació (12.06.135-002-0112.04).

– Cinc taules de la predel·la:

Sant Enterrament (12.06.135-002-0112.017).

Crucifixió, Flagel·lació del Senyor (12.06.135-002-0112.015).

Oració en l'Hort (12.06.135-002-0112.013).

La Pietat (12.06.135-002-0112.016).

Taula central: El Salvador (12.06.135-002-0112.01).

– Carrer lateral esquerre: Santa Úrsula (12.06.135-002-0112.03).

– Carrer lateral dret: Santa Eulàlia (12.06.135-002-0112.02).

– Huit taules dels guardapols:

Sant Francesc d'Assís (12.06.135-002-0112.06).

Sant Gil Abat (12.06.135-002-0112.011).

Sant Joan Baptista (12.06.135-002-0112.05).

Sant Sebastià (12.06.135-002-0112.12).

Santa Àgueda i Santa Llúcia (12.06.135-002-0112.07).

Santa Margarida (12.06.135-002-0112.08).

Santa Bàrbara (12.06.135-002-0112.09).

2.b).2. Retaule de Jaume de Pablo, de San Leocadio.

– Sis taules de l'antic retaule.

La Batalla de Clavijo (12.06.135-002-0112.131).

Jaume davant d'Herodes Agripa (12.06.135-002-0112.128).

El fèretre de l'apòstol davant de la reina Lupa (12.06.135-002-0112.0127).

Degollació de Jaume (12.06.135-002-0112.0130).

El miracle del jove Jacob (12.06.135-002-0112.0129).

La predicació de Jaume (12.06.135-002-0112.0132).

– Sant Vicent Ferrer, atribuït a Joan de Joans (12.06.135-002-0112.0126).

2.c) Orfebreria:

– Custòdia processional gòtica, de Francesc Certina, 1480. Plata daurada a foc, repussat, cisellat, amb elements de fosa. 97 x 40 cm. l'araceli va ser substituït en el segle XVII (12.06.135-002-0212).

– Crismeres gòtiques, finals segle XV, punxó de Valencia, plata del seu color, batut amb elements de fosa. Conjunt de tres peces muntades sobre un peu hexagonal, van marcades segons el contingut: Òleum Cristianorum "O" i Crisma "+", i Òleum Infirmorum "O". 15'5 x 7'5 cm. i 17 x 7 cm. (12.06.135-002-0244-0245).

– Calze renaixentista de finals del segle XV, punxó de Valencia, plata del seu color, peu circular amb sis lòbuls repussats, tres d'estos decorats al cisell amb emblemes de la Passió. Nuc prismàtic hexagonal, sense inscripció. 22 x 14'5 cm. (12.06.135-002-0194).

2. Pertenencias y accesorios:

2.a) Esculturas:

– En la Capilla de la Comunió, el Retablo del Santísimo –ahora de la Virgen de Gracia– diseño de Vicente Gascó en jaspe y mármoles de colores. Presenta dos ángeles corpóreos orando sobre los frontones partidos y una Santa Cena en bajorrelieve en el ático. (12.06.135-002-0008.00), del segundo tercio del siglo XIX. Asimismo los emblemas escultóricos de: Cordero Pascual, Pelicano Eucarístico y Racimo de Uvas.

– En la Capilla de la Immaculada, en la hornacina del ático hay una imagen de Santa Bárbara (12.06.135-002-0080.02), del primer tercio del siglo XVIII.

– En el coro, anagrama de Jesús entre Ángeles, talla y pan de oro, c. 1795.

– En el retablo de San Lorenzo, Ángel con atributos del martirio, c. 1870. (12.06.135-002-0055.02).

– En el retablo de San José, el emblema escultórico representando al santo objeto de advocación.

– El retablo Mayor de San Jaime, atribuido a Joan marzo, 1829-1832, mármoles de colores y jaspes.

– En el retablo de la Virgen del Rosario, el emblema escultórico que representa al Espíritu Santo.

– En la Sala Primera del Museo, Cristo de la Cofradía de la Purísima Sangre, c. 1640 (12.06.135-002-0183).

– Sagrario c. 1798 de mármol, bronce y pan de oro de 14'00 x 6'00 x 1'60.

2.b) Pintura sobre Tablero, en la Sacristía:

2.b).1. Retablo del Salvador, de Pablo de San Leocadio:

– Tabla de la Anunciación (12.06.135-002-0112.04).

– Cinco tablas de la predela:

Santo Entierro (12.06.135-002-0112.017).

Crucifixión, Flagelación del Señor (12.06.135-002-0112.015).

Oración en el Huerto (12.06.135-002-0112.013).

La Piedad (12.06.135-002-0112.016).

Tabla central: El Salvador (12.06.135-002-0112.01).

– Calle lateral izquierda: Santa Úrsula (12.06.135-002-0112.03).

– Calle lateral derecha: Santa Eulalia (12.06.135-002-0112.02).

– Ocho tablas de los guardapolvos:

San Francisco de Asís (12.06.135-002-0112.06).

San Gil Abad (12.06.135-002-0112.011).

San Juan Bautista (12.06.135-002-0112.05).

San Sebastián (12.06.135-002-0112.12).

Santa Águeda y Santa Lucía (12.06.135-002-0112.07).

Santa Margarita (12.06.135-002-0112.08).

Santa Bárbara (12.06.135-002-0112.09).

2.b).2. Retablo de Santiago, de Pablo de San Leocadio.

– Seis tablas del antiguo retablo:

La Batalla de Clavijo (12.06.135-002-0112.131).

Santiago ante Herodes Agripa (12.06.135-002-0112.128).

El fèretre del Apòstol ante la reina Lupa (12.06.135-002-0112.0127).

Degollación de Santiago (12.06.135-002-0112.0130).

El milagro del joven Jacob (12.06.135-002-0112.0129).

La predicación de Santiago (12.06.135-002-0112.0132).

– San Vicente Ferrer, atribuido a Juan de Juanes (12.06.135-002-0112.0126).

2.c) Orfebrería:

– Custodia procesional gòtica, de Francisco Certina, 1480. Plata dorada a fuego, repujado, cincelado, con elementos de fundición. 97 x 40 cm. El araceli fue substituido en el siglo XVII (12.06.135-002-0212).

– Crismeras gòticas, finales siglo XV, punzón de Valencia, plata de su color, batido con elementos de fundición. Conjunto de tres piezas montadas sobre un pie hexagonal, van marcadas según el contenido: Oleum Cristianorum "O" i Crisma "+", y Oleum Infirmorum "O". 15'5 x 7'5 cm. y 17 x 7 cm. (12.06.135-002-0244-0245).

– Cáliz renacentista finales del siglo XV, punzón de Valencia, plata de su color, pie circular con seis lóbulos repujados, tres de ellos decorados al cincel con emblemas de la Pasión. Nudo prismático hexagonal, sin inscripción. 22 x 14'5 cm. (12.06.135-002-0194).

– Copó arqueta amb àngels orants, primer terç del segle XVI, atribuït a Francesc Certina; punxó de València, de plata daurada a foc, repussada, cisellada i fosa, 51 x 28 cm. (12.06.135-002-0213).

– Reliquiari de la Vera Creu i altres relíquies, primer terç del segle XVI punxó de València, de plata daurada a foc, repussada, cisellada i fosa. 80 x 28 cm. (12.06.135-002-0220).

– Calze renaixentista, segon terç del segle XVI, sense punxó però tipològicament de tallers valencians; plata del seu color, peu circular amb sis lòbuls repussats, decorats al cisell amb emblemes de la Passió. Nuc globular amb decoració vegetal, sense inscripció. 22 x 15'5 cm. (12.06.135-002-0203).

– Creu processional, últim terç del XVII, sense punxó, tallers valencians. Plata repussada, cisellada i fosa, del seu color excepte el Crist i la Mare de Déu que estan daurats a foc. Decoració vegetal repussada amb cabuixons sense esmalt, mota de dos cossos, el superior hexagonal amb costelles en “C” i l’inferior bulbós, ambdós decorats al cisell amb pitxers de flors, fulles i fruites. 91 x 56 cm. (12.06.135-002-0240).

– Creu processional, de 1700, sense punxó, de tallers valencians. Plata repussada, cisellada i fosa, del seu color excepte el Crist que va daurat a foc. Decoració vegetal repussada, mota de dos cossos, el superior hexagonal amb costelles en “C” i l’inferior bulbós, amb cabuixons repussats amb la data AÑ 1700 / + se / yso / ENE / LMES / D MAIG /, ambdós cossos decorats amb pitxers de flors, fulles i fruites. 102 x 65 cm. (12.06.135-002-0215).

– Reliquiari de Sant Jaume, segon terç del segle XVIII, planxa de plata del seu color repussada i cisellada sobre suport de fusta, 45 x 22 cm. (12.06.135-002-0222).

– Encenser de plata, cisellat i burinat, c. 1670, 68 x 14 cm. (12.06.135-002-0257).

– Campaneta de senyals, 16 x 6'5 cm. (12.06.135-002-0250).

– Portapau de sant Pascual, de 1600, de nacre sobre fusta, 19 x 12 x 2 cm. (12.06.135-002-0251).

– Creu de sant Pascual, de 1600, de nacre sobre fusta, 34 x 16 x 2 cm. (12.06.135-002-0252).

– Portaformes del segle XV, de forja gravada, de ferro, 80 x 20 cm. (12.06.135-002-0258).

2.d) Indumentària litúrgica:

– Casulla de seda i or, situada en l’antic transagrari, c.1580.

– Dos maniples, maniple, cobrecoll, casulla, estola, capa pluvial i dos dalmàtica, de seda i or, exposades en el Museu Arxiprestal, segle XIX (12.06.135-002-230.00).

Els números indicats corresponen als de l’Inventari de la Generalitat.

C) Àrea de protecció

a) Justificació de la delimitació proposada:

El criteri general seguit per a la delimitació de l’entorn de protecció de l’església arxiprestal de Sant Jaume en Vila-real consisteix a incloure dins de la seua àrea els següents elements urbans:

– Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el BIC, podent afectar tant visualment com físicament qualsevol intervenció que es realitze sobre estes.

– Parcel·les recaients al mateix espai públic que el BIC i que constitueixen el seu entorn visual i ambiental immediat i en el qual qualsevol intervenció que es realitze pot suposar una alteració de les condicions de percepció d’este o del caràcter de l’espai urbà.

– Espais públics en contacte directe amb el BIC i les parcel·les enumerades anteriorment i que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

– Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que, encara que no té una situació d’immediateza amb el BIC, afecten de forma fonamental la seua percepció.

b) Descripció literal de la delimitació:

Origen: punt A, en l’extrem oriental de la fatxada de la casa Abadía.

– Copón arqueta con ángeles orantes, primer tercio del siglo XVI, atribuido a Francisco Certina, punzón de València, plata dorada a fuego, repujado, cincelado y fundición, 51 x 28 cm. (12.06.135-002-0213).

– Relicario de la Vera Cruz y otras reliquias, primer tercio del siglo XVI punzón de València, plata dorada a fuego, repujado, cincelado y fundición. 80 x 28 cm. (12.06.135-002-0220).

– Cáliz renacentista, segundo tercio del siglo XVI, sin punzón pero tipológicamente de talleres valencianos; plata de su color, pie circular con seis lóbulos repujados, decorados al cincel con emblemas de la Pasión. Nudo globular con decoración vegetal, sin inscripción. 22 x 15'5 cm. (12.06.135-002-0203).

– Cruz procesional, último tercio del siglo XVII, sin punzón, talleres valencianos. Plata repujada, cincelada y fundida, de su color excepto el Cristo y la Virgen que van en dorado a fuego. Decoración vegetal repujada y de cabujones sin esmalte, macolla de dos cuerpos, el superior hexagonal con costillas en “C” y el inferior bulboso, ambos decorados al cincel con jarrones de flores, hojas y frutas. 91 x 56 cm. (12.06.135-002-0240).

– Cruz procesional, 1700, sin punzón, talleres valencianos. Plata repujada, cincelada y fundida, de su color excepto el Cristo que va dorado a fuego. Decoración vegetal repujada, macolla de dos cuerpos, el superior hexagonal con costillas en “C” y el inferior bulboso, con cabujones repujados con la fecha AÑ 1700 / + se / yso / ENE / LMES / D MAYO /, ambos cuerpos decorados con jarrones de flores, hojas y frutas. 102 x 65 cm. (12.06.135-002-0215).

– Relicario de San Jaime, segundo tercio del siglo XVIII, plancha de plata de su color repujada y cincelada sobre soporte de madera, 45 x 22 cm. (12.06.135-002-0222).

– Incensario de plata, cincelado y burilado, c. 1670, 68 x 14 cm. (12.06.135-002-0257).

– Campanita de señales, 16 x 6'5 cm. (12.06.135-002-0250).

– Portapaz de San Pascual, 1600, nácar sobre madera, 19 x 12 x 2 cm. (12.06.135-002-0251).

– Cruz de San Pascual, 1600, nácar sobre madera, 34 x 16 x 2 cm. (12.06.135-002-0252).

– Formero del siglo XV, forja grabado, hierro, 80 x 20 cm. (12.06.135-002-0258).

2.d) Indumentaria litúrgica:

– Casulla de seda y oro, situada en el antiguo transagrario, c.1580.

– Dos manípulos, manípulo, cubre cuello, casulla, estola, capa pluvial y dos dalmática, de seda y oro, expuestas en el Museo Arxiprestal, siglo XIX (12.06.135-002-230.00).

Los números indicados corresponden a los del Inventario de la Generalitat.

C) Área de protección

a) Justificación de la delimitación propuesta:

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección de la Iglesia Arciprestal de San Jaime en Villarreal consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

– Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el BIC, pudiendo afectar al mismo tanto visual como físicamente cualquier intervención que se realice sobre ellas.

– Parcelas recayentes al mismo espacio público que el BIC y que constituyen su entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice puede suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

– Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

– Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

b) Descripción literal de la delimitación:

Origen: punto A, en el extremo oriental de la fachada de la casa Abadía.

Sentit: horari.

Línia delimitadora: des de l'origen, la línia delimitadora es dirigeix per l'eix del carrer d'Insa, uns 30 m. i gira en sentit oest, introduint-se en l'illa entre els carrers d'Insa, de Sant Roc i del Comte Albay, seguint per les parts posteriors de les edificacions que enfronten el carrer de Sant Roc. Ix al carrer del Comte Albay, el creua i arreplega l'edificació que conforma el cantó d'este carrer amb el de Sant Antoni. Creua el carrer de Sant Antoni i penetra en l'illa per les parts posteriors de les propietats amb façana al carrer del Comte Albay fins a eixir al carrer de l'Eccehomo. Travessa el carrer de l'Eccehomo, realitzant un xicotet esquivament pel seu eix per a introduir-se en la següent illa, al nord-oest de l'anterior, i seguir per les parts posteriors de les edificacions amb façanes al carrer de la Comunió fins al núm. 18, incloses, i eixir per la mitgera oest d'esta edificació al carrer de la Comunió. Creua en direcció nord-est el carrer de la Comunió. Creua en direcció nord-est el carrer de la Comunió i discorre per les parts mitgeres o posteriors dels edificis amb fatxada al carrer de l'Església i la plaça de Colom. Des d'ací realitza diversos esquivaments per a arreplegar les edificacions de l'actual mercat i els Jutjats i les dependències de la casa Abadía per a eixir per la mitgera est d'esta última al carrer de Sant Roc en el punt d'origen A.

Descripció gràfica: s'adjunta pla que figura com a annex II.

D. Normativa de protecció de l'Església Arxiprestal de Sant Jaume, de Vila-real, i el seu entorn

Monument

Article 1

Caldrà ajustar-se al que disposa la secció segona, Règim dels béns immobles d'interés cultural, del capítol III, títol II, de la Llei 4/1998 d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, aplicable a la categoria de Monument.

Article 2

Els usos permesos seran tots aquells que siguen compatibles amb la posada en valor i gaudi patrimonial del bé i contribuïsquen a la consecució dels dits fins. L'autorització particularitzada d'ús es regirà segons allò que s'ha disposat per l'article 18 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià.

Entorn de protecció

Article 3

De conformitat amb el que disposa l'article 35 de la Llei de Patrimoni Cultural Valencià, qualsevol intervenció que pretenga abordar-se en l'entorn de protecció del Monument requerirà de la prèvia autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport. Esta autorització s'emetrà conforme als criteris establits en la present normativa i, en el no inclòs en esta, per mitjà de l'aplicació directa dels criteris previstos en l'article 39 de la dita llei.

Totes les intervencions requeriran, per al seu tràmit d'autorització, la definició precisa del seu abast, amb la documentació tècnica que per la seua especificitat els corresponga, i amb la ubicació parcel·l·lària i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua transcendència patrimonial.

Article 4

Sense perjudi del que disposa l'article anterior, per mitjà de sospesat informe tècnic municipal, es podrà derivar la no necessitat de tràmit d'autorització previ en actuacions que se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial, com seria el cas de les obres i instal·lacions dirigides a la mera conservació, reparació i decoració interior d'estos immobles.

En estos casos, l'Ajuntament comunicarà a l'administració de la Generalitat, en el termini de 10 dies, la concessió de llicència municipal, adjuntant com a mínim l'informe tècnic que es menciona en el paràgraf anterior, un pla d'ubicació i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua falta de transcendència patrimonial.

Sentido: horario.

Línea delimitadora: desde el origen, la línea delimitadora se dirige por el eje de la calle de Insa, unos 30 m. y quiebra en sentido oeste, introduciéndose en la manzana entre las calles de Insa, San Roque y Conde Albay, siguiendo las traseras de las edificaciones que dan frente a la calle San Roque. Sale a la calle del Conde Albay, la cruza y recoge la edificación que conforma la esquina de esta calle con la de San Antonio. Cruza la calle de San Antonio y penetra en la manzana por las traseras de las propiedades con fachada a la calle Conde Albay hasta salir a la calle del Ecce Homo. Atraviesa la calle del Ecce-Homo, realizando un pequeño quiebro por su eje para introducirse en la siguiente manzana, al noroeste de la anterior, y seguir por las traseras de las edificaciones con frente a la calle Comunió hasta el nº 18, incluidas, y salir por la medianera oeste de esta edificación a la calle Comunió. Cruza en dirección noreste la calle de la Comunió. Cruza en dirección noreste la calle de la Comunió y discurre por las medianeras o traseras de los edificios con fachada a la calle de la Iglesia y plaza de Colón. Desde aquí realiza varios quiebros para recoger las edificaciones del actual mercado y Juzgados y dependencias de la casa Abadía para salir por la medianera este de esta última a la calle San Roque en el punto de origen A.

c) Descripción gráfica: se adjunta plano que figura como anexo II.

D. Normativa de protección de la Iglesia Arciprestal de San Jaime, de Villarreal, y su entorno

Monumento

Artículo 1

Se atenderá a lo dispuesto en la Sección Segunda, Régimen de los bienes inmuebles de interés cultural, del capítulo III, título II, de la Ley 4/1998 de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, aplicable a la categoría de Monumento.

Artículo 2

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del bien y contribuyan a la consecución de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto por el artículo 18 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano.

Entorno de protección

Artículo 3

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley de Patrimonio Cultural Valenciano, cualquier intervención que pretenda abordarse en el entorno de protección del Monumento requerirá de la previa autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Deporte. Esta autorización se emitirá conforme a los criterios establecidos en la presente normativa y, en lo no contemplado en la misma, mediante la aplicación directa de los criterios contemplados en el artículo 39 de la citada Ley.

Todas las intervenciones requerirán, para su trámite autorizador, la definición precisa de su alcance, con la documentación técnica que por su especificidad les corresponda, y con la ubicación parcelaria y el apoyo fotográfico que permita constatar la situación de partida y su transcendencia patrimonial.

Artículo 4

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, mediante sopesado informe técnico municipal, se podrá derivar la no necesidad de trámite autorizador previo en actuaciones que se sitúen fuera del presente marco normativo por falta de transcendencia patrimonial, como sería el caso de las obras e instalaciones dirigidas a la mera conservación, reparación y decoración interior de estos inmuebles.

En estos casos, el Ayuntamiento comunicará a la administración de la Generalitat, en el plazo de 10 días, la concesión de licencia municipal, adjuntando como mínimo el informe técnico que se menciona en el párrafo anterior, un plano de ubicación y el apoyo fotográfico que permita constatar la situación de partida y su falta de transcendencia patrimonial.

Article 5

La contravençió del que preveuen els articles anteriors determinarà la responsabilitat de l'Ajuntament en els termes establits en l'article 37 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià.

Críteris d'intervenció

Article 6

1. Es mantindran les pautes de la parcel·lació històrica de l'entorn.

2. Seran mantingudes les alineacions històriques de l'edificació conservades fins a l'actualitat.

3. El número màxim de plantes permeses és de tres altures i de quatre per als equipaments públics que es troben en este, d'acord amb la Revisió del Pla General del municipi aprovada per la Comissió Territorial d'Urbanisme en data 9 de novembre de 1999.

4. L'ús permés en esta zona serà el residencial. S'admetran els usos compatibles acceptats en la revisió del Pla General esmentada.

Queden prohibits els voladissos.

Article 7

Totes les actuacions que puguen tindre incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en l'apreci de l'escena o paisatge urbà del Monument i el seu entorn, com seria el cas de l'afecció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o arbratge, provisió de mobiliari urbà, assignació d'ús i ocupacions de la via pública, etc., o com podria ser-ho també l'afecció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, implantació de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, etc., o qualssevol altres de caire semblant i conseqüències paregudes, hauran de sotmetre's a l'autorització de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport que resoldrà d'acord amb les determinacions de la Llei i els criteris de percepció i dignitat abans al·ludits.

Queda proscriu la introducció d'anuncis o publicitat exterior que, en qualsevol de les seues acepcions, irrompa en la dita escena urbana, excepte la d'activitats culturals o esdeveniments festius que, de manera ocasional, reversible i per temps limitat sol·licite i obtinga autorització expressa.

Article 8

Esta normativa té caràcter transitori fins a l'aprovació del preceptiu Pla Especial de Protecció previst en l'article 34.2 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià per als entorns de protecció dels monuments.

Article 9

Qualsevol intervenció que afecte el subsòl de l'immoble o del seu entorn de protecció se sotmetrà al que disposa el títol III de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural.

Artículo 5

La contravençió de lo previsto en los artículos anteriores determinará la responsabilidad del Ayuntamiento en los términos establecidos en el artículo 37 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano.

Criterios de intervención

Artículo 6

1. Se mantendrán las pautas de la parcelación histórica del entorno.

2. Serán mantenidas las alineaciones históricas de la edificación conservadas hasta la actualidad.

3. El número máximo de plantas permitidas es de tres alturas y de cuatro para los equipamientos públicos que se encuentran en el mismo de acuerdo con la Revisión del Plan General del municipio aprobada por la Comisión Territorial de Urbanismo en fecha 9 de noviembre de 1999.

4. El uso permitido en esta zona será el residencial. Se admitirán los usos compatibles aceptados en la Revisión del Plan General citada.

Quedan prohibidos los voladizos.

Artículo 7

Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena o paisaje urbano del Monumento y su entorno, como sería el caso de la afección de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso y ocupaciones de la vía pública, etc., o como podría serlo también la afección de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, etc., o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a la autorización de la Conselleria de Cultura, Educación y Deporte que resolverá con arreglo a las determinaciones de la Ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

Queda proscriu la introducció de anuncios o publicidad exterior que, en cualquiera de sus acepciones, irrompa en dicha escena urbana, salvo la de actividades culturales o eventos festivos que, de manera ocasional, reversible y por tiempo limitado sol·licite y obtenga autorización expresa.

Artículo 8

Esta normativa tiene carácter transitorio hasta la aprobación del preceptivo Plan Especial de Protección previsto en el artículo 34.2 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano para los entornos de protección de los Monumentos.

Artículo 9

Cualquier intervención que afecte al subsuelo del inmueble o de su entorno de protección se someterá a lo dispuesto en el título III de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

ANEXO II DOCUMENTACIÓN GRÁFICA

